

Бараджата (Ясёнову).

Брате! бѣди увѣренъ, че сички ние ще да бѣдеме отъ сега твои слуги, слуги на нашето отечество и свобода, слуги на нашите поробени братия. Ние та посрѣщаме, като братъ, и говориме ти: „бѣди нашъ началникъ, а ние твои послѣдователи.“ Нека бѣде свѣщенно за синца ни и твоето име, и твоята сабля?

Ясёновъ.

Братия! Отъ сичката си душа и сѣрце ви благодаря за тая честь, която ми предлагате. Нѣма на тоя свѣтъ такива думи, съ които би азъ можалъ да ви — разскажа, що лѣжи на сѣрцето ми и съ каква радостъ приѣмамъ вашата довѣренность. Кѣдна ви са, че вие ще намѣрите въ мене не началникъ, а братъ, който ще да дѣли съ вазе и сѣжръб и радостъ. Нека живѣятъ бѣлгарските синове!

Много гласове.

Да живѣятъ, да живѣятъ!

Недѣлко.

Ако просвѣщението да не бѣдеше полезно, то и азъ би станалъ хѣшъ.

ЯВЛЕНИЕ II.

Сжците, Еремия Бѣлгаровъ и Георги Черныйовъ.

Дѣдо Никола (Черныйову).

Е, кажи ни сега, що си направилъ?

Черныйовъ.

Що сжмъ направилъ? Не даватъ нашите богати търговци ни пари, ни друга помощъ. Единъ ти казва, че е далъ на Хаджи Димитра, други ти казва, че е далъ